

Ændringsforslag, som sætter Beskyttelsen for Raasukker og Konsumsukker op. Han har i Dag henvist til, at han oprindeligt havde en større Beskyttelse paa sit Forslag, og siger saa, at i Folketinget blev denne Beskyttelse nedsat. Jeg vil minde ham om, at det var ham selv, der foreslog Folketinget at nedsætte den; Folketinget gjorde det ikke spontant, men paa hans Forslag. Naar den ærede Minister siger, at det ikke var af den Grund, at man vilde nedsætte Beskyttelsen, men kun af Hensyn til Spændvidden, saa er det galt. I hans egen Skrivelse, som ledsagede Forslaget, staar, at dette sker af Hensyn til, at Beskyttelsen forekom ham for høj, og fordi han af den Grund ønskede at sætte den ned.

Den ærede Ordfører sagde overfor mig, at man har tænkt særlig paa Forbrugerne ved disse Ændringer, at man i det hele taget kun havde Forbrugerne i Tanke. Jeg tror alligevel, at naar man ser hen til de Ændringsforslag, der ere stillede, maa man komme til det Resultat, at man ogsaa har haft andre i Tanke, dels Sukkerfabrikerne, dels den Fabrik, som ikke har Raffinaderi og dels Roedyrkerne. Han sagde ogsaa til Slutning, at han haabede, at Roedyrkerne kunde taale denne Nedsættelse i Told, som er foreslaaet paa Position 240, nemlig fra 12 til 10 Øre. Han sagde, at Roedyrkerne kunde nok taale det. Ja, direkte rammer den jo ikke Roedyrkerne, den skulde direkte kun ramme Sukkerfabrikerne, og det er kun, saa vidt jeg forstaar, for saa vidt Roedyrkerne have Interesse i Sukkerfabrikkernes Overskud, at der kan være Tale om en Nedsættelse for dem. Man vilde maaske ikke direkte udtrykke sig saaledes, hvis man ikke vidste, hvordan Forholdene laa. Jeg tror ogsaa nok, at Roedyrkerne kunne taale det, af den Grund, at Sukkerfabrikerne styres saa fortrinligt og med saa stor teknisk Dygtighed, saa at de nok komme over det Tab, her er Tale om for den højeste Position.

Men dernæst sagde den ærede Ordfører, at Sukkerprisen blev sat efter Priserne paa raffineret Sukker, og nævnte saa, at der var 1 Øres Nedsættelse pr. Pund paa det raffinerede Sukker ved de foreslaaede Ændringer. Jeg skal dertil sige, at Forskellen paa det, man kalder Konsumsukker, det billige Sukker, og raffineret Sukker, er ganske overordenlig stor. Det kan ikke nytte, at man nedsætter Tolden paa fine Sukkere, naar den store Middelstand dog ikke kommer til at bruge det

raffinerede Sukker. Forskellen er for stor. Efter de Oplysninger, der findes i statistisk Tabelværk, kunne vi se, at den er mellem 10 og 11 Øre, og det er klart, at naar Forskellen er saa stor, vil 1 Øre Nedsættelse paa det raffinerede Sukker betyde overordentlig lidt, for den kommer ikke til at gavne dem, der spise det billige Sukker. For dem ere disse Ændringsforslag, der ere stillede her til Afgiftsloven, i Virkningen — hvis de overhovedet skulle virke —, den, at Sukkerpriserne atter blive satte op. Paa dette Punkt vil der altsaa ikke være nogen Nedsættelse, og hvis den ærede Ordfører har tænkt paa at gavne Forbrugerne, saa maa han tænke om igen og stille sig anderledes, thi Forbrugerne ville ikke faa stort Gavn af disse Ændringer. De Forbrugere, den ærede Ordfører tænkte paa, Middelstanden og Arbejderstanden, ville ikke faa stort Gavn af denne Nedsættelse.

Tesdorpf: Blandt alle de Positioner, der skulle gennemgaaes ved en Toldrevision, er der vist ingen, der er vanskeligere end Sukkerpositionen, og det ligger til Dels i, at saa mange divergerende Interesser skulle bringes ind under een Hat; vi se jo i Betænkningen, at der er 5 forskelligartede Interessenter indenfor Sukkerindustrien, og disses forskellige Interesser og Ønsker skal der tages Hensyn til, men paa den anden Side maa man være paa det rene med, at disse Faktorer have at renoncere og give Afkald paa en hel Del af de Goder, de hidtil have nydt, og det have vi ogsaa fundet os i, vi have taget mod meget betydelige Reduktioner for at komme til et Resultat og for at naa et Maal. Jeg kan ikke være enig med det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund), som udtalte, at en Opgang fra 0,3 til 0,95 paa Raasukkeret er en Forøgelse af en Landbrugsbeskyttelse med 300 pCt. Det faktiske Forhold er, at det er en Nedgang paa 37 pCt., idet den nuværende Spændvidde mellem Tolden og Afgiften paa Raasukkeret, $1\frac{1}{2}$ Øre, nu er bleven nedsat til 0,95, saa Landbrugsbeskyttelsen er ikke hævet med 300 pCt., den er sat ned med 37 pCt. Jeg deler det Haab, som den højttærede Finansminister udtalte, at Forskydningen paa Satsene for Afgiften af 4,95 og 5,07, henholdsvis for Raasukker og raffineret Sukker, ikke vil gribe forstyrrende ind i Brysseler-Konventionens Bestemmelser, og mig bevidst har Brysseler-Konventionen ikke stillet noget Krav om, at der skal bruges 8 Pd. Raasukker til Frem-